

ster gøre til den Tid, naar han i Aar vil tage en Fremgang til Forsvar for Toldloven.

Udover min Antydning af Muligheden af en højere Forbrugsskat paa Tobak gennem en Værditold og uden Stempelbaand har jeg med Forsæt ikke fremsat Antydninger om eventuelle nye Indtægtskilder. Men efter at der nu fra anden Side er fremført Muligheder i saa Henseende, og eftersom den højtærede Minister synes at være villig til at tage disse Henstillinger under Overvejelse — han har i alt Fald udtalt sig venligt om de Bidrag til Spørgsmaalets Løsning, der paa den Maade er ydede fra anden Side —, vilde jeg gerne bede den højtærede Minister paa et enkelt Punkt at optage et ubetinget vigtigt Spørgsmaal til Overvejelse. Det er Spørgsmaalet om vor *Stats-Laanefond*. Jeg vil ikke gøre *Stats-Laanefonden* nogen Fortræl, men jeg synes, at Øjeblikket nu maa være kommet til at begrænse dens Størrelse. *Stats-Laanefonden* blev oprettet 1904 ved forskellige Henlæggelser, derimellem alle de Fordringer, som Statskassen havde den Gang, samt et Beløb af 11 Millioner Kr. fra Livsforsikringsanstaltens Reservefond og 1½ Million som Tilskud af Statskassens Beholdning. Paa denne Maade dannedes denne *Stats-Laanefond* til et Beløb af 30 Mill. Kr. Efter Bestemmelsen skal Fondens egne Renter henlægges til den, og som Følge deraf er den fra 30 Millioner gaaet op til i 1912 at ville være 38½ Million, og den vil da i Løbet af 1913 efter min Beregning være 40 Mill. Kr. Nu at lægge 1,300,000 eller 1,400,000 Kr. hen til denne Fond, som i øvrigt i Øjeblikket efter de sidste officielle Meddelelser har over 8 Mill. Kr. disponible, forekommer mig at være en Urimelighed. Jeg synes, at det er mindre velbetænkt at henlægge 1,400,000 Kr. til *Stats-Laanefonden* til Udlaan af ca. 3½ pCt. Rente samtidig med, at den højtærede Minister selv erkender, at Kommunerne ere i overordentlig store Vanskeligheder i deres økonomiske Forhold, men alligevel foreslaar at tage et tilsvarende Beløb fra Kommunerne. Jeg kan saa meget bedre gøre en Henstilling i denne Retning, eftersom det netop i dette høje Ting, da *Stats-Laanefond-Loven* blev vedtagen, blev bestemt og blev indsat, at denne Henlæggelse af Fondens egne Renter kun kunde finde Sted, *indtil anderledes blev bestemt*. Man har altsaa her i Tinget netop ment, at der skulde dog være en Grænse for dette, og det var under Forhold, hvor man aldeles ikke kunde forudse den nuværende finansielle Situation.

Dette skal jeg altsaa bede den højtærede Minister venligst overveje, idet jeg tror, at en Foranstaltning i den af mig angivne Retning vil han kun kunne faa Glæde af. Hvis det kommunale Tilskud kunde blive, som det var, saa tror jeg, at Flertallet af Landets Borgere vilde være gladede ved det end ved at vide, at *Stats-Laanefonden*, som synes at have Penge nok, aarlig skulde have en 1½ Mill. Kr. mere, end den nu har. Jeg tror, at dette er en Tanke, der maaske ogsaa kunde finde Genklang i det andet høje Ting, som vel ogsaa en Gang kommer til at behandle Spørgsmaalet om Borttagelse af Statstilskuddet til Kommunerne som Led i Finansplanen.

Dalsgaard: Jeg kan ikke undlade at henvende et Par Bemærkninger til det ærede 2det Medlem for 5te Kreds (Sonne), der i Gaar kritiserede de statistiske Oplysninger og Oversigter, jeg forleden havde fremsat.

Det ærede Medlem havde særlig to Indvendinger at gøre mod det, jeg havde fremført. Dels mente det ærede Medlem, at de Oplysninger, jeg havde fremsat om de procentvise Stigninger af Indtægter og Formuer i visse Skattekrede i visse Aarrækker, henholdsvis i København, Provsbyerne og Landdistrikterne, intet beviste om Ligningernes Paalidelighed. Og dels mente det ærede Medlem, at de Mangler, som jeg havde nævnt, at der var ved det statistiske Materiale, der laa til Grund for Sammenligningen mellem Aarene 1903 og 1908, nemlig at der var en hel Del Personer, der ikke vare inddragne under Skatteligningen, men som burde have været inddragne derunder, nemlig de, som paa Grund af Børnefradrag alligevel ikke vilde komme til at svare Skat, og de, der vare paa over 3,000 Kr.s Formue, men ikke havde skattepligtig Indkomst — de skulde jo ogsaa have været medtagne —, disse Mangler, mente det ærede Medlem, gjorde ikke Materialet mindre brugbart.

Hvad det første angaar: Min Paavisning af, at den procentvise Stigning af Formuer og Indkomster for Landdistrikternes Vedkommende havde været forholdsvis meget større i Femaaret 1906—07 til 1911—12, end den havde været 1903 til 1908, saa skal jeg villig erkende, at den *beviser* intet med Hensyn til Ligningens Paalidelighed. Men jeg vil tilføje, at de Tal, som det ærede Medlem anførte, *bevise* heller intet i saa Henseende, og ud fra samtlige de Tal, som findes i de to omtalte statistiske Tabelværker, kan der over-